

Sun, Mar 15 at 1:48 PM

CHÚA AN ỦI PHỒN GIÊRUSALEM

Suy niờm chờng đàng thánh giá nờ i thờ VIII

Trờn Mờ Duyờt

Trong Mùa Chay, mờ i lờn viờng đàng thánh giá, có lờ chúng ta nên đờng lờ i nờ i thờ VIII lâu hờn đờ thờ u hiờ u ý nghĩa cờ a lờ i suy niờm mà chúng ta vờn thờ đờng đờ c, nhờng đôi khi vờ i vàng, qua loa, chiờ u lờ : "Lờ y nờ Đờ c Chúa Giêsu, chờng nờ chờ u trăm nghìn sờ thờ đờng khó, cho đờ đờ c đờng lờ i yên nờ i con thành Giêrusalem nhờ Cha yên nờ i con trong cờn khóc lóc. Xin Đờ c Chúa Giêsu yên nờ i linh hờn con cùng các con chiên nờ đờ c này, nhờ yên nờ i con thành Giêrusalem vờ y, chờ đờ chúng con mờ côi làm chi." Ngoài viờ c giúp chú tâm đờn nhờng gì đờ xờ y ra trong buờ i gờ p gờ i hôm nờ y giờ a Chúa Giêsu và nhờng phờ nờ đờng bên đờ đờng khóc thờ đờng Ngài. Nó còn khờ i lên mờ t suy nghĩ thêm vờ nhờng gì đờ và đàng xờ y ra trong thờ giờ i hôm nay, đờ c biờ t, đờ i vờ i nờ giờ i.

Câu hờ i đờ đờ c nêu lên khi đờng trờ đờ c chờng đàng thánh giá này là: Tờ i sao Chúa Giêsu phờ i đờng lờ i đờ an nờ i nhờng phờ nờ đàng đờng bên đờ đờng khóc thờ đờng Ngài? Ai cờn đờ đờ c an nờ i vờ vào thờ i khờ c đờ. Và ai an nờ i ai: Chúa Giêsu hay nhờng phờ nờ y? Trích đờn Tin Mờng cờ a Thánh Luca sau đờ đờ đã hé mờ cái lý do khi nờ Chúa quên đi nhờng đau đờn cờ a mình đờ hờ đờng cái nhìn vờ nhờng phờ nờ này.

Đờ c Giêsu quay lờ i phía các bà mà nói: "Hờ i chờ em thành Giêrusalem, đờng khóc thờ đờng tôi làm gì. Có khóc thì khóc cho phờn mình và cho con cháu cờ a chờ em. Vì này đờ sờ tờ i nhờng ngày ngờ đờ i ta phờ i nói: "Phúc thay nhờng đàn bà hiờ m hoi, nhờng lòng đờ không sinh không đờ, nhờng kờ không cho bú mờ m!" Bờ y giờ ngờ đờ i ta sờ bờ t đờ u nói vờ i núi non: Đờ xuờng chúng tôi đi!, và vờ i gờ nờng: Phờ lờ p chúng tôi đi! Vì cây xanh tờ đờ i mà ngờ đờ i ta còn đờ i xờ nhờ thờ, thì cây khô héo sờ ra sao?" (Luca 23:28-31)

Như vậy, cái nhìn của Chúa Giêsu không phải chỉ đơn giản là thông cảm với những nỗi bất hạnh của một số người, ngay cả của chính Ngài. Những Chúa muốn nhìn những các phạm nhân hôm đó, và qua họ, tất cả những phạm nhân sau này với mọi nguy hiểm mà họ tìm ra chính mình. Ngài chỉ cho thấy cái quan trọng của sự đời là họ quyết của thế giới chung quanh đang nhòm vào họ, và một mặt khác chính họ đang tự đời mình rơi vào những cám dỗ đó. Những người đi này có thể được diển tả bằng những giọt nước mắt với những kinh hoàng, những đau khổ, những thua thiệt mà giới phạm nhân phải gánh chịu và chấp nhận.

Qua những phạm nhân này, Chúa Giêsu còn hướng về những người xa xôi mãi tận thiên đàng của chúng ta. Những người giọt nước mắt của Ngài đã nói tiên tri với những nỗi bất hạnh tinh thần cũng như thể xác, với sự nhọc nhằn trong thân phận người. Những người đang xảy ra trên thế giới hôm nay như tận nạn buôn người, nô lệ tình dục, hành hung và xúc phạm đến thân xác, tinh thần, cũng như những phạm nhân giá của người phạm nhân. Bị cưỡng bức hôn, cưỡng bức tình dục, cưỡng bức phá thai, hay bán vào những mãi dâm... Những người đau đớn và bất hạnh này, Ngài Chúa đã trở nên suy nghĩ: "Bởi vì người người ta sẽ bắt đầu nói với núi non: Đưa xuống chúng tôi đi!, và với gò núi: Hãy giúp chúng tôi đi! Vì cây xanh tươi mà người ta còn đi xa như thế, thì cây khô héo sẽ ra sao?" (30-31)

Nghe Chúa Giêsu nói với các phạm nhân Giêrusalem, những người đi theo Chúa và khóc lóc là: "Hãy chịu thành Giêrusalem, đừng khóc than tôi làm gì. Có khóc thì khóc cho phạm nhân mình và cho con cháu của chúng em," khiến chúng ta càng phải suy nghĩ thêm với những gì đang diễn ra trong thế giới phạm nhân. Ngày nay, chúng ta nghe nhiều, thấy nhiều những phong trào, những thể chế hào hùng của người như bình quyền, tự do luyện ái, đồng tính, hôn nhân đồng tính, phá thai, di thân và ly dị. Trong giáo hội cũng như ngoài xã hội, người đòi hỏi được phong chức linh mục, được làm tăng sinh, thụ thai, bị trừng phạt... Một mặt bị thế giới đàn ông quay lưng, lại dị ứng; mặt khác chính họ cũng quay lưng với chính mình để cuộc sống đi tìm cho mình những chỗ để xem như không phù hợp với quan niệm, phạm nhân giá, giá trị và vẻ đẹp của phạm nhân.

Trong bài tham luận với đề tài "Phải gọi người đàn bà Công Giáo là gì?", tác giả Vũ Văn An đã đưa ra nhận xét:

"Mấy năm gần đây, người ta hay nói với vai trò của người đàn bà trong Giáo Hội theo chiều hướng quy định hành, những Carries Gress (xem <https://www.ncregister.com/blog/cgress/have-we-been-doing-catholic-womens-messaging-wrong>) cho rằng đi này hình như chúng ăn nhấm gì thì nên văn hóa người Công Giáo và do đó không nói lên được chút nào căn tính của họ và cũng không kéo họ ra khỏi nên văn hóa chết đang ngự trị trong thế giới ta.

Và trong phần kết luận, tác giả viết: "Cho đến khi ta có thể tìm được các cách thức mới để vượt lên những thói quen và giúp họ nhìn ra ý thức họ chính thức đang rao bán cho họ hàng ngày như sự thất vọng và ánh sáng, sự mất hy vọng trong Giáo Hội, giáo huấn của Giáo Hội và sự cần thiết Giáo Hội vẫn có để biến đổi đời sống mới những đàn bà, sự vẫn còn đó. (Vũ Văn An - Vietcatholic.net, 09/Mar/2020)

Thật giống thực tế đang phần nhàn nhàn quan niệm, lối sống và suy nghĩ vẫn giữ, nó quyên. Những người như ông cũng đang tác động ngay trên nếp sống thế giới ngày càng mất sự phôi thai Việt hiện tại.

Tuần trước, một nhân viên hãng điện thoại đến thay cho tôi một chiếc modem mới. Trong lúc làm việc, anh tò mò nhìn lên trần nhà nói tôi treo máy trên hình gia đình, rồi hỏi:

-Chú có bao nhiêu con? Có đứa cháu nào chưa?

Rồi không chờ tôi trả lời, anh tiếp tục tâm sự:

-Cháu qua Mỹ cũng gần 40 năm rồi. Hồi trước cháu không làm nghề này, nhưng mới đi nghề ít năm gần đây sau khi bố vợ bố.

Nghe vậy, tôi hỏi anh:

-Vậy còn cháu. Cháu có con cái gì không? Làm gì mà đến nỗi bố vợ bố?

Câu hỏi của tôi xem như động chạm đến nỗi đau tâm hồn từng ngày chôn vùi đã được hàn gắn, anh bối rối và tôi mất cách rút chân tình như quên biết:

-Dạ, cháu có vợ, có con và có cháu nội đang hoàng. Nhưng mà nghĩ là bố mẹ cháu chú ý!

-Có gì làm cháu buồn. Vợ chồng già nên, cãi vã nhau là chuyện bình thường, làm gì đến phải bỏ nhau. Cháu có xu hướng nào xin lỗi, năn nỉ vợ cháu không? Hay thì cháu vợ vợ n, lang thang bên ngoài, vợ khuyên không nghe nên nó mới bỏ?

Tôi buồn nhìn anh với nét mặt đầy xúc động. Và với giọng nói nghẹn ngào anh tiếp tục kể:

-Không phải vậy, vợ cháu nó bỏ cháu để sống với một người đàn bà khác. Hai đứa chúng nó là lesbian (đồng tính nữ) đó chú biết không!

-Đồng tính nữ thì chú cũng nghe qua, nhưng một người đã có chồng, có con, và có cháu rồi mà lại trở thành đồng tính thì chú chắc chắn nghe cháu nói.

-Và trở nên hợp cả vợ cháu còn trẻ hơn nữa, là cùng người đàn bà kia cũng bỏ chồng, bỏ con để trở thành đồng tính với vợ cả cháu...

Nghe câu chuyện, tôi với vàng đi tìm một vài thông kê cho biết thế giới đồng tính, để biết cả giới tính đồng tính như thế nào, và sau đây là một vài con số:

Nhưng khảo cứu thu thập các nền văn hóa Tây Phương cho thấy khoảng 93% đàn ông và 87% phụ nữ hoàn toàn chấp nhận giới tính bình thường. 4% đàn ông và 10% phụ nữ đôi khi hoài nghi về giới tính. 0.5% đàn ông và 1% phụ nữ đôi khi hành đồng tính. 0.5% đàn ông và 0.5% phụ nữ chấp nhận đồng tính, và 2% đàn ông và 0.5% đàn bà chấp nhận mình là đồng tính.
(Demographics of sexual orientation. From Wikipedia, the free encyclopedia)

Vậy làm cách nào để Thiên Chúa có thể quan tâm với những yêu cầu của con người? Chúng ta chỉ là con người thôi mà! Để biết là những người phụ nữ yêu cầu, mong chờ!

Như vậy, khi suy ngẫm về những đau đớn của Chúa Giêsu vai vác thập giá trên đường lên núi Sion mà còn dành tình thương cho những người ở Giêrusalem, sự giúp chúng ta khám phá một cách rõ ràng hơn sự nghiêm trọng của tội, và sự cần thiết nhất là xa tránh và chữa bệnh cho tội lỗi đang làm cho khuôn mặt nhân loại, khuôn mặt người phạm nhân ra xấu xí, thay hình đổi dạng do Satan và những kẻ cố gắng tác quái hơn gây ra.

Cầu nguyện:

Lạy Chúa, đôi diên về những người đang than khóc Chúa, Chúa đã dùng lời nói lời an ủi và cho họ một cái nhìn về tương lai. Hình ảnh này khiến chúng con nhớ lại hình ảnh Chúa dùng ra bệnh viện cho người thi u phạm tội phạm tội ngoi tình. Chúa không nghĩ đến sự xúc phạm mà phạm nhân đã làm vì con người yếu đuối, những Chúa đã thay đổi tâm của bệnh người gi hình. Họ có tội những lời đòi ném đá nàng. Và Chúa đã nói với nàng: "Ta cũng không quên tội con, hãy về và dùng phạm tội nã". Xin Chúa chúc lành cho chị em phạm nhân ở trong bất cứ hoàn cảnh nào, nếp sống nào, vai trò nào hơn với người đợc và giá trị của con cái Chúa, cả vai trò làm mẹ và vai trò làm vợ. Đó chính là những giá trị trị và tốt nhất mà một người phạm nhân có được nơi người Đợc Trinh Nữ Maria trong nhà Nazareth.
